

Jan Zieliński

"Twórczość Goethego w czasopiśmie polskich lat 1887-1900", Piotr Obrączka, "Zeszyty Naukowe WSP Opole" XIX, Filologia Polska, Opole 1981 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 26/4 (90), 177

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ OBRĄCZKA Piotr: Twórczość Goethego w czasopiśmie pol-
skich lat 1887-1900. "Zeszyty Naukowe WSP Opolo" XIX. Filo-
logia Polska. Opolo 1981, s. 79-108.

Fragment przygotowywanej rozprawy pt. "Literatura niemiecka
w czasopiśmie polskim lat 1887-1900". Pośród popularyzatorów
Goethego w tym okresie wyróżniał się (ilością i poziomem artyku-
łów) Józef Flach, pośród tłumaczy Ludwik Jenike. "Faust" w oma-
wianym okresie miał tylko dwa nowe przekłady (Jenikego - 1887, i
J. Czerbaka - 1896). Na scenach polskich wystawiono wówczas dra-
maty Goethego także dwa razy: "Egmonta" w 1888 i I część "Fau-
sta" w 1900 r.

BP/90/53

J.Z.

/II/ ODMIĘNCY. Transgresje 2. Wybór, oprac. i red.: M. Ja-
nion, Z. Majchrowski. Gdańsk 1982, Wyd. Morskie, ss. 531,
zł 285,-

Drugi tom (t. 1: "Galernicy wrażliwości". Transgresje 1,
Gdańsk 1981) szczególnej, komentowanej antologii tekstów lite-
rackich i nieliterackich, będących świadectwami "przekraczania
granic" w obrębie osobowego "ja", konwencji ról osobowych, spo-
łecznych norm postępowania, itp. Teksty oraz komentujące je omó-
wienia i dyskusje dają wgląd w trzy przypadki "przechodzenia na
drugą stronę": Adeli H. - córki Wiktora Hugo, Marii Komornickiej
- poetki, i Jeana Geneta - francuskiego poety. W unaoczeniu
doświadczeń egzystencjalnych tych "odmieńców", które ciągle
jeszcze są traktowane bądź jako dziwactwo, bądź jako choroba,
tkwi głębokie przekonanie, formułowane otwarcie w komentarzach,
o istotnej wadze tych podróży poza własne "ja". Są one w kome-
ntarzach traktowane jako dowody heroicznej obrony indywidualności
i zarazem jako miara zdehumanizowania XX-wiecznych społeczeństw.

BP/90/54

E.Sz.-M.